

Randers Amt. Altsaa, der vil ved Udgangen af dette Femaar være oprettet en 10—12 Huse i hver Kommune i Randers Amt, men man kan dog ikke forudsætte, at Randers Amt vil blive ved at kunne oprette Huse i den Grad, som det hidtil er sket. Min Partifælle og jeg have, som sagt, ikke set os i Stand til at være saa radikale, at vi have kunnet følge det ærede Medlem, men vi kende jo ogsaa — i hvert Tilfælde kender jeg det — det bløde og godmodige Sind, som det ærede Medlem er i Besiddelse af, saa at vi føle os overbeviste om, at ingen behøver at ængstes alt for meget for den Radikalisme, som der her giver sig Udslag.

Neergaard: Det er med Beklagelse, at jeg har set, at der ikke som Frugt af Udvalgets Overvejelse angaaende Spørgsmaalet om Tillægslaan til de gamle Statshusmænd er fremkommet noget Ændringsforslag i den Retning. Imidlertid er det mig bekendt, at Udvalget har haft det under Overvejelse, og at der er ført Forhandlinger derom, men at man ikke har ment at kunne finde nogen for Tiden gennemførlig Form derfor. For saa vidt som der ikke kunde findes en Form, der kunde have Udsigt til at vinde den højtrædede Ministers og dette Tings Flertals Tilslutning, kan jeg i og for sig kun billige, at der ikke er fremsat noget Ændringsforslag, idet det vilde være beklageligt for denne Sags Fremtid, om et saadant Ændringsforslag skulde blive stemt ned her i Tinget med stort Flertal. Det er endnu mit Haab, at man ikke vil have endt sine Overvejelser angaaende dette Punkt. Jeg føler mig overbevist om, at naar denne reviderede Lov træder i Kraft, vil dette Spørgsmaal atter og atter melde sig og antagelig blive stærkere og stærkere underbygget med Kendsgerninger, saa at man vel nok i en vistnok ikke alt for fjern Fremtid vil komme tilbage dertil. I Haab om, at dette maa ske, og at Spørgsmaalet da maa finde sin Løsning, skal jeg for Øjeblikket ikke udtale mig videre om Sagen.

Thomas Larsen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det egentlig kun for at fremsætte en personlig Bemærkning, som jeg finder er nødvendig for at klagøre mit Standpunkt over for et enkelt Spørgsmaal. Det Spørgsmaal, jeg tænker paa, er Spørgsmaalet om offentligt Fæste, som jo det ærede Medlem for Thisted, der nys talte (Barner), saa meget stærkt tog Af-

stand fra. Det vil erindres, at da vi for 5 Aar siden første Gang vedtog den foreliggende Lov her i denne Sal, tillod jeg mig tillige med flere Medlemmer af Udvalget at fremsætte nogle Bemærkninger i Betænkningen, hvori vi hævdede som vor Opfattelse, at det offentlige Fæste vilde være den bedste Form for en virkelig Løsning med Hensyn til Gennemførelsen af en saadan Lov om Jordlodder for Landarbejdere. Hvad jeg nu vil sige, er dette, at naar ingen fra vor Side denne Gang har taget Ordet for at forsvare det offentlige Fæste, betyder det ikke for mit Vedkommende, at jeg har fraveget mit Standpunkt i saa Henseende, og jeg er aldeles overbevist om, at de, som forrige Gang sammen med mig hævdede den samme Tanke, have heller ikke ændret Anskuelse paa dette Punkt. Det er fremdeles min Opfattelse, at skulle vi naa til en virkelig Løsning af Husmandsspørgsmaalet ved Anskaffelse af Jordlodder, saa naas den kun derved, at vi komme til at realisere det paa Grundlag af det offentlige Fæste. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind paa dette Tidspunkt at give mig til at gennemgaa denne Sag vidt og bredt, dertil finder jeg ikke, at Tidspunktet er passende, og det vilde jo vistnok ogsaa være uden nogen som helst Nytte. Jeg vil derfor kun sige, at naar jeg for mit Vedkommende ikke stemte for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) foreleden fremsatte, saa var det ikke, fordi jeg ikke var enig med det ærede Medlem i Princippet, men det var, fordi den Form, som dette Ændringsforslag havde, ikke syntes mig at være af en saadan Beskaffenhed, at man med nogen som helst Nytte kunde stemme for det. Desuden forekommer det mig, at Forholdet i alt Fald i Øjeblikket i Virkeligheden er det, at der hverken ude i Befolkningen eller her i dette Ting endnu er en saadan Stemning for at gaa til Gennemførelse af et Forsøg i Retning af offentligt Fæste, at man med nogen Nytte vil kunne fremsætte Ændringsforslag i saa Henseende, og derfor har jeg for mit Vedkommende undladt dette. Men jeg hævder alligevel, at min Opfattelse af dette Spørgsmaal er akkurat den selvsamme, som den var for 5 Aar siden.

Endnu skal jeg til denne rent personlige Bemærkning kun føje med Hensyn til selve Lovforslaget, at det er mig en stor Glæde, at vi gennem den Behandling, som Lovforslaget har faaet her i dette Ting,